

ELADÓHIVATAL. BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11. Telefon száma 788.

EGYETÉRTÉS

KOSSUTH FERENCZ főmunkatárs.

EÖTVÖS KÁROLY szépirodalmi főmunkatárs.

SZERKESZTŐSEG: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11. Telefon száma 788.

Művészetünk főbb közleményei. Vezérszék: Törvényszék bírói tanácsa. Mocsary Lajos.

Törvényhozó bölcsesség.

Oly dolgok történtek ebben az országban az utóbbi időben, hogy melán lehet kérdeni: hova lett az az államalkotó képesség, melyet a keleti raj ezt a darab földet az európai államok telekkönyvébe beiktatta, úgy, hogy mint állam tisztességes szerepet játszott mindaddig, míg a török katonai despotizmus nemzeteleket elorvasztó kezét rá nem tette, hova lett az a szerény bölcsesség is, melyet még azután is meg tudta óvni magát attól, hogy itt az abszolutizmus teljesen kiejeljen, szabad intézmények élvezetében maradt, a szabad ember és az alkotmányos polgár önértékét tartotta meg.

dén, valóságos könyelműséggel ment bele az ország a fizetésemelések és beruházások roppant költségeibe. Mástól évig obstruálni vezényszóért és amugy könyveden száz millióval emelni az országos kiadást, ez a különböző állami feladatok fontosságának mérlegelésénél legalább is színvakságra mutat.

A hivatalnokoknak teljességgel semmi jogcímük nem volt arra, hogy fizetésük emeltesék. Gyümölcsöző befektetésnek ezt a kiadást senki sem mondhatja. Az adminisztráció ez által nem lesz jobb egy hájszállal sem, az ember nem igavonó állat, hogy jobban do gozzék ha jobban abra-konják. Ez az ország egy szegény ország, itt minden ember szegény, a standard of life alacsony, a mi kevés milliómosaink helyett Amerikában milliárdosok vannak, az itteni ötven krajczár helyett ott a napszámos öt forintot keres; a hivatalnokok eddigi fizetése teljesen arányban volt más keresetágakéval, a hivatalnokok eddigi fizetése teljesen arányban volt más keresetágakéval, a hivatalnokok eddigi fizetése teljesen arányban volt más keresetágakéval.

Neki kellene, mert hiszen beszélünk mi már évtizedek óta az önálló vámtarületről, azonban megfaragva, készletben tartva egyetlen egy sorompó oszlop sincs, nem is kételkedik benne senki, hogy kellő időben ép úgy előgrik egy vámtügyi »Nimale«, mint kiugrott a chlopii főhatalásból a hadügyi; azért jobb volna minél előbb hozzájutni, hogy az ipar létrejvetelére nézve, az eddiginél sokkal nagyobb mérvben gyakorolható legyen az a mód, mely nélkül sehol a világon új ipar nem keletkezett, tudniillik az állami szubvenzió. Az ipar meghonosítása igenis beruházás, mert ettől függ az ország felvirágozása, sőt most már az ország népének megélhetése, de ép teni még több vasutat, mely nem jövedelmez, építeni mindenfelé haszontalan fennyűzéssel kiállított indóházakat, csinálni országutakat oly területeken, hol se kő, se kavics, tehát építés és kiadó a fenntartás iszonyu költséges, építeni új miniszteri palotákat, mintha azokban majd bőlesekben intézkednek a jobb kedvel kör-mölné, tehát jobb közigazgatást lifálna a burokrácia; ez nem beruházás, csak pénzkiadás. Segíteni akar az állam a dolgok nélkül a munkásokon? Ez szocializmus, de ez is fonakul alkalmazva, mert hiszen annak a sok munkának haszna felerészben kapzsi vállalkozók zsebébe megy. A társadalmat kell oly karba helyezni, hogy a munkásoknak munkát adjon, ne csak egy, a legnagyobb ur, maga az államkormány, hanem mindenki, a ki másnak segítségét a munkában igénybe veszi; hadd kaphasson minden iparos annyi megrendelést, hogy egy-két legény-nel esetleg egy pár száz gyári munkással többet tarthasson, a földirtokosnak is maradjon annyi munka, hogy egy pár jobb ekét szerezhesse, tehát hagyjon az állam valamivel többet mind a rendű polgár zsebében abból a pénzből, mely most belőle adó képeben kiszivattyuz: ez lesz az igaz, nem holmi kétes értékű gazdasági elméleteknek megfelelő és nem nagy kanyarodással és hosszú idő múlva, de mindjárt közvetlenül gyümölcsöző beruházás, míg amaz a népek ruhájából való kivettétésével jár. Adót kell leszállítani, ha csakugyan van felesleg. Mintha a világon se volna ilyen rendszabály, mintha a magyar állampol-

gárnak veleszületett eredendő bűne volna az, hogy sehol sem létező tul-csigázott adót fizessen. Gróf Tisza István, midőn miniszterelnöki programbeszédét elmondotta, nagy tartózkodással nyilatkozott egy a fizetésemelésekről, mint a beruházásokról s me ő volt az, a ki a fizetések emelésének szilpéjé egészen felhuzta, ő volt az, aki a beruházásokra tervezett összeget roppant mértékben felemelte. Soha államférfiu jobban nem hazudtolta magát. A takarékosági elv ugyancsak hamar lett a szögére akasztva. Mit várjon az ország egy ilyen vezető embertől? Az is az erős kéz rendszeréhez tartozik, hogy markostul szorja az ország pénzét, ez is a nagyszabású és nem afféle kicsinyeskedő kormányzásnak akar lenni ismeretelő jele? Nagyszabású kormányzati rendszer, zseniális gondolat akart lenni Rákóczi hamvának hazahozatala is? Divertiót csinálni a fenforgó nagy kérdéseknek, melyek által a közvélemény elolagva van egy csapással eloszlatni a keserűségnek szilait, melyek a magyar ember szíve körül tekerődöznek. Minek nézte a nemzet? Szankozó, cseccszopó gyermeknek, melynek száját befomik? Nagy vakmerőség és izléstelenség kell am az ily elbánáshoz. Annnyira össze-szűrte már a levét az udvarral, hogy egyformán gondolkoznak, miként lehet könnyű szörrel lefojni a dicső magyar nemzetet? Lehet ellene védekezni akármennyit, kellő időben egy jó szót ad neki az ember és kezdheti a régi tüzelmeket de capo. S az ellenkezés nem volt egyetlen szav az egész csiny ellen, mely által Rákóczi emléke maga a történelmi igazság denaturáltatott, nem mondotta meg, hogy köszönjük a sziveséget, de várjunk ezzel a dolggal boldogabb időt, most éppen nem vagyunk kellő hangulatban ahhoz, hogy procesziozóssal és deputáció-zással töltjük az időt. Mindezekhez a fonákságokhoz sorakozik az, mi most a népiszkolai új törvényjavaslat fölött tartott anketén van folyamatban, de erről a tisztelt szerkesztőség engedelmével -- legközelebb.

A mi nem aktuális.

A képviselőház pénzügyi bizottságában ma a kereskedelmi tárca költségvetésének tárgyalása rendjén az önálló vámtarület kérdéséről volt vita. Az az, hogy jobban mondva, nem is vita volt, mert csak a függetlenségi pártból tartozó bizottsági tagok tették szóvá ezt a roppant jelentőségű kérdést, de a kereskedelmi miniszter egyszerűen kitért a nyilatkozás előtt. Justh Gyula és Komjáthy Béla hangsúlyozták az önálló vámtarület föltétlen szükségét, s annak a tetelenek az igazságát bizonyították, hogy az iparfejlesztési politika semmit sem ér a közös vámtarület alapján. Justh Gyula is, Komjáthy is egyenes kérdést intéztek a miniszterhez: mi az álláspontja arra az esetre, ha a közgazdasági kiegyezés Ausztriával létre nem jöhét. Elvégre is ez olyan eshetőség, amire számítani kell, s a melytől egy előrelátó kormányának nem szabad elzárkóznia. Nos, a kereskedelmi miniszter a vitaközönségnek igen kedvelmes módjához folyamodott. Azt mondta, hogy hiszen 1907-ig meg van állapítva a gazdasági együttélés a reciprozitás megsértése nélkül, s így az önálló vámtarület való berendezkedés kérdése nem aktuális. Már minthogy nem aktuális az önálló vámtarület kérdése! Es ezt Magyarország kereskedelmi minisztere mondja. A patvarba! Ez már csakugyan furcsa! Az ország egész közvéleménye egyből sem foglalkozik, mint a gazdasági önállóság kérdésével. A minap megalakult a magyar kereskedők országos egyesülete és állást foglalt az önálló vámtarület mellett, miután az ország összes iparos egyesületei már rég óta mellette sorakoztak. Tegnap Szegeden, a szabadalvúpart egy bevehetetlennek tartott kerületben megválasztották báró Bánfiy tisztán csak azért, mer az önálló vámtarületért a zászlajára. Magában a szabadalvúpartban vagy százötven képviselő ül, aki az önálló vámtarület programjával került be a törvényhozásba. Esztendő óta tart a kiegyezés doigában az ideiglenes állapot s csaknem kétségtelen, hogy Ausztriában a kiegyezés parlamenti tárgyalás alá se kerülhet. A reciprozitást, mint a mostani gazdasági együttélés egyetlen törvényes föltételét, az osztrákok lépten-nyomon megsértik, úgy hogy már tulajdonképen az önálló vámtarület jogi alappjáról át kellene men-nünk az önálló vámtarület tényleges állapotába. Az egész politikai helyzetet ugyszól-ván a gazdasági kérdés dominálja. Es ime: Magyarország kereskedelmi minisztere azt állítani. Ha utolsó szálüg elhullana is az a kétszáz ezer ember, a ki most tényleges részt vesz a háborúban, ez még mindig nem törné meg ennek az óriási birodalomnak ellenállási képességét. Új sereget állítana a csatasíkra, s megpróbálná a mérkőzést újból és újból. Akármely résznek szálügjön is tehát a hadiszerencse, az előre kitalál, hogy a háboru nagyon sok ideig fog tartani. Nehány esztendő előtt az volt a stratégiai foglalkozások általános nézete, hogy a jövőendő háború alig néhány napig fognak tartani. Alkalmasint az lenne az eset, ha Európá két kontinentális hatalmassága között ütne ki a háboru. De Japán és Oroszország között nem lehet hamarosan befejezni a háborút, hónapokig, talán évekig is el fog tartani. Mikor a Japánok átkeltek a Jalu folyón az orosz haditudósítások bizonyos csodálko-zással konstatálták, hogy szuronyrohamot nem alkalmaztak. Még akkor sem, midőn tüzéségi és puskaharozzal előkészítették a helyzetet, megizdették a támadásra kész-melt csapatokat s megbénították azoknak ellenálló képességét. Pedig természetes a dolog s nincs rajta mit eszálkózni. A mostani ügyök és puskák ellen csak ritka esetben lehet sikeresen megpróbálni a szurony-rohamot. Már a régi szerkezetű hátulütő puskák is olyan gyors tüzelést engedtek meg a polam végső pillanataiban, a melynek se gyalogos, se lovascsapat nem igen tudott ellenállani. Szedannál négy bajor zászlóalj tartóztatta fel Galliflet negyvenezer lovas-nak az attackját; hetven lépésnyi távolságra engedték őket közeledni, ut a sortűz teljesen megbontotta sorákat, az egymásra hulló halottakból egész halom keletkezett. Az ismétlő fogverek még rettenetesebb

Az Egyetértés tarcaja.

Valami a mostani háborúról.

Néhány nap alatt döntő esata várható, ezt a biztatást olvasom az újságok harzi-tudósításaiban minden héten, néha majdnem minden második napon. Es így tart ez elei-től fogva, mióta csak kitért ez a szerencse-ten háboru. Majd itt, majd meg amott vár-ják ezt a döntő ütközetet, néha ott is, ahol a két hadakozó félnek alig vannak tekinté-lyesebb számu csapatai. A dolog facitja pedig az, hogy szokatlan késedelmeskedéssel folynak a háboru előké-születői, — most is voltaképen csak az előké-születék — s nagyon sok viz fog azalatt lefolyni a Jalu folyón, (persze lesz benne vér is), amig csakugyan döntő esatára ke-tül a dolog. A japánok nagy előnyöket viv-Fak ki eddig is; stratégiai mozdulataik any-nyira sikeresek voltak, hogy vérontás nélkül is hátrálásra kényszerítették az ellenséget; nyílt esatában is megfutamították az orosz-akat s végül körülzárolták a port-arturi erő-ségeket. De ez még mindég nem döntő esata. Bevehetik esetleg magát Port-Arturt is, de ezáltal is csak a tengernek lesznék feltétlen urai, ez még mindég nem lesz oly fontosságú dolog, amelynek magára a há-ború kimenetelére nagyon elhatározó befo-lyása. A döntő esata, vagy is oly ütközet, mely után a legyőzött fél békét kell hogy kérjen, még nagyon messze van. Alig bízható, hogy egy esztendő alatt is bekövetkezzék. Ez a mostani véres háborúnak ígérkezik, a mely sok ideig fog tartani. Mert ugy áll voltaképen a dolog, hogy egy veszített esata egyik félnek a harzi-erejét se teheti tönkre. Még ha a Mandzs-

riában levő összes hadak kerülnek is szembe egy napon, s végleges megsemmi-sülés érné az egyik hadakozó fél seregét; legyőzöttnek akkor sem érezhetné magát. Japán egy ily veszített nagy esata után is ura maradna a tengernek, s módjában áll-lana új csapatokat partra szállítania. Orosz-ország háta mögött pedig ott volna fedezel-gyanant az egész ázsiai kontinens. Es a ta-volság, mely a japán győző előnyomulásá-nak minden lépésével nagyobodik. Orosz-országnak ez esetben semmi egyebet nem kell tennie, mint hátrálnia, mellözve minden ellentállást folyton hatrálania, egészen odáig, a hol már ő könnyen kaphatja hazuról a pótesapatokat a japánok pedig fölötte ne-hezen. Mindjárt a háboru kezdetleges stádiumá-ban megírtam az Egyetértés egy másik ro-vatában, hogy az nem lehet igaz, miszerint az oroszoknak 3-4 százezer emberük legyen Mandzsorszámban, mint a hogy állítottak. Legújabbban kislült, hogy még ma sincs ott több mint legföljebb kétszáz ezer katonájuk. S hónapok fognak eltelni, — még ha a Bai-kált megkerülő, vasuti szakaszt végleg kiépi-tik is — a míg akkora számu csapatok fö-lött fognak rendelkezni, hogy döntő csapás kockázatására határozassák el magukat. Addig nem marad fel számunkra egyéb, mint védeni pozícióikat a mennyire lehet, s a mennyire a becsült megköveteli, azon-tul pedig kerülni minden nagyobb esatát. Ez még fenmarad számunkra akkor is, ha az okosság ellenére nagy ütökezetet fogadnánk s esufos kudarcot szenvednénk. Az első a második, talán tizedik ellenállási vonalat is fel kellene adniok, de hát hány ilyen vo-nalon állhatnának meg Port-Arturtól Szent-Petervárig!

Ma a japánok határozott előnyben van-nak, nemcsak a miatt, mert az első sikerek az ő részükön vannak, de főként a miatt, hogy ámbár a háboru az ellenség területén folyik, mégis ők vannak közelebb hazuról, mint az oroszok. Elvezik mindazt az előnyt, ami abból származik, hogy nem hazújuk földjét és nem népüket éri a háboru pusztítása. Viszont az oroszok nem használhatják ki azokat az előnyöket, melyek az idegen betörő-vel szemben a védelemre szorítóko hadfélnék természetesen szolgálatára állanak. Mert az orosz daczára, hogy odahaza van a esata színhelyen, mégis messzebb van hazuról, mint a mily messzeségből valaha is viselték háborút. Nincs rendelkezése a hadseregnek gyors és könnyű élemezése, ellenkezőleg, nagy távolságból, egyetlen vasuti vágányon kell a sereg után hoztatnia minden kényerét, minden font húst. Oly vasuton, melynek azonfelül a csapatokat is kell szakadalmul szállítania. Nem használ-hatja ki az orosz hadvezetéség azt az előnyt sem, mely a megtámadott országnak rendes körülmények között szolgálatára áll-s nem támaszkodhatik a föld népének támo-gatására. Az ázsiai pusztaságokon nagyon gyér a lakosság, azok keveset árthatnak a japánoknak és keveset használhatnak az oroszoknak. Még élelmi szerkekkel sem lát-hatják el a sereget. Magának a harczterék lakossága pedig még ellenséges indulattal is viseltetik az oroszok iránt, s ez az érzu-let nem is egészen platonikus. Már a há-ború eleje óta őriztetni kellett a vasutat, nehogy lerombolják és hasznavehetelenné tegyék azt a tunguzok. Épen most érkezik híre, hogy ezekből mintegy ötezer főnyi csapat verődött össze, az orosz seregnek hátát megözték. Ha eltalálnák ronholni a va-sutat, az orosz hadseregnek az életere lenne elvágyva. Esetleg katasztrófa érhetné a csapatokat ütközett nélkül is, mert lehetet-lenné válnék minden élemezés. Hogy ez

meg ne történhessék, erős csapatokat kell arra fordítani, hogy őrizték a vasutat. Ezek a csapatok le vannak kötve, s egy ütközé-sorsába nem szólhatnak bele. Ezzel szemben a japán hadsereg nagy előnyben van. A tenger most már egészen az ővé, az ellenség hadihajói most már ki nem merészkednek a nyílt vizekre. Közönsé-ges görzökön viszik Japánból az új csapa-tokat a hárcz terére, valamint a muníciót, a hadi készleteket és az élemezést is. A csapatok gyorsabban tehetik meg az utat, mintha szárazföldön kellene menetelniök. A mellett lehetővé van téve a tömeges csapat-szállítások. Egyik hadosztály utja nem keresz-tezi a másikét, sokkal gyorsabb az előnyo-mulás, mintha teljesen sík s pompás utak-kal át- és átszelt területen kellene áthatol-niok. De egyszerre megváltoznék a helyzet, ha az oroszok hátrább vonnák a seregeket, te-szem ezer, esetleg kétezer kilométerrel is. Minden feladott lépéssel, előnyösebb a po-zíciójuk, a japánoké pedig hátrányosabb. Az nem valószínű, sőt alig is bízható, hogy az oroszok önként határozózzák el magokat a hátrálásra, mert ezzel megintatnák a csapa-tok morális erejét, s mert nem enged-i az ugynevezett katonai becsület sem. De léisebb, nagyobb veszített esaták után kény-telenek lesznék vele. S akkor egy olyan ha-tráronalhoz érkeznék el, a hol minden előny az ő részükön lesz, a hol teljes nyu-odással egészíthetik ki és organizálhatják csapataikat. A mi ha végbement, átmehe-tes: a defenzívából az offenzívába. Azt senki sem bízható, hogy Oroszország könnyű módon fel fogja adni a játszmát. Sőt minden érdeke arra utalja, hogy ereje végső megfeszítésével is forszirozza a győze-delmet, vagy legalább az oly békét, mely méltóságának, tekintélyének teljesen megfelel. Majdnem öt millió katonát tud fogverer alá

állítani. Ha utolsó szálüg elhullana is az a kétszáz ezer ember, a ki most tényleges részt vesz a háborúban, ez még mindig nem törné meg ennek az óriási birodalomnak ellenállási képességét. Új sereget állítana a csatasíkra, s megpróbálná a mérkőzést újból és újból. Akármely résznek szálügjön is tehát a hadiszerencse, az előre kitalál, hogy a háboru nagyon sok ideig fog tartani. Nehány esztendő előtt az volt a stratégiai foglalkozások általános nézete, hogy a jövőendő háború alig néhány napig fognak tartani. Alkalmasint az lenne az eset, ha Európá két kontinentális hatalmassága között ütne ki a háboru. De Japán és Oroszország között nem lehet hamarosan befejezni a háborút, hónapokig, talán évekig is el fog tartani. Mikor a Japánok átkeltek a Jalu folyón az orosz haditudósítások bizonyos csodálko-zással konstatálták, hogy szuronyrohamot nem alkalmaztak. Még akkor sem, midőn tüzéségi és puskaharozzal előkészítették a helyzetet, megizdették a támadásra kész-melt csapatokat s megbénították azoknak ellenálló képességét. Pedig természetes a dolog s nincs rajta mit eszálkózni. A mostani ügyök és puskák ellen csak ritka esetben lehet sikeresen megpróbálni a szurony-rohamot. Már a régi szerkezetű hátulütő puskák is olyan gyors tüzelést engedtek meg a polam végső pillanataiban, a melynek se gyalogos, se lovascsapat nem igen tudott ellenállani. Szedannál négy bajor zászlóalj tartóztatta fel Galliflet negyvenezer lovas-nak az attackját; hetven lépésnyi távolságra engedték őket közeledni, ut a sortűz teljesen megbontotta sorákat, az egymásra hulló halottakból egész halom keletkezett. Az ismétlő fogverek még rettenetesebb

KIS HIRDETESEK

TELEFON 706.

Csak oly levelekre válaszolunk, melyekkel a válasza szükséges levélbélyeg vagy levelezőlap beklírdetik és a hirdetés alatt álló szám közöltetik

TELEFON 706.

Nevelőnőket. Két barna fiatal ur léány...

Ház eladó. Törökországban (Törökország)...

Gimnaziumi. Pórádi, bármely magánviszámra...

Befözni való. Zöld mandula, olíva postakos...

Uraim! Két barna fiatal ur léány...

Szíriantay. Julius 15-ös mezei fey...

Vidéki. Komoly, állandó üzletszerző...

Nevelőnőket. Gyermeknevelőket bonak...

Keller Hugó. Képzőművészeti tanár...

Wurm József. Zongora-nyakara Alapítva 1870.

Külön. bejárta szobák butorozva, Klinika...

Szabadalmakat. Készítők és értékelők az ország...

Nagy jövedelemre. Tehetnek szert mindazok, kik a...

Tea-vaj. Egy brass vaj-nyakerekes, képzőművészeti tanár...

Tűzbiztos electroüveg. Luxfer-Prismák megvilágítás...

Széna-sajtót. Szalma löveg.

Szíriantay. Julius 15-ös mezei fey...

Vidéki. Komoly, állandó üzletszerző...

Nevelőnőket. Gyermeknevelőket bonak...

Befözni való. Zöld mandula, olíva postakos...

Külön. bejárta szobák butorozva, Klinika...

Szabadalmakat. Készítők és értékelők az ország...

Nagy jövedelemre. Tehetnek szert mindazok, kik a...

Tea-vaj. Egy brass vaj-nyakerekes, képzőművészeti tanár...

Ajtók, Ablakok. Az ATHENAUM irod. és nyomdai...

SZENDE DARDAI OLBÁ FORGÁCSOK. című legújabb elbeszélés...

Lejkovits Jakabné. Epest. V. Korai-tele 10 a nyugati irányú...

Onnek övni kell a feleségét! Minden család részére legfontosabb...

Ajtók, Ablakok. Az ATHENAUM irod. és nyomdai...

SZENDE DARDAI OLBÁ FORGÁCSOK. című legújabb elbeszélés...

Lejkovits Jakabné. Epest. V. Korai-tele 10 a nyugati irányú...

Onnek övni kell a feleségét! Minden család részére legfontosabb...

Ajtók, Ablakok. Az ATHENAUM irod. és nyomdai...

SZENDE DARDAI OLBÁ FORGÁCSOK. című legújabb elbeszélés...

Lejkovits Jakabné. Epest. V. Korai-tele 10 a nyugati irányú...

Onnek övni kell a feleségét! Minden család részére legfontosabb...

Ajtók, Ablakok. Az ATHENAUM irod. és nyomdai...

SZENDE DARDAI OLBÁ FORGÁCSOK. című legújabb elbeszélés...

Lejkovits Jakabné. Epest. V. Korai-tele 10 a nyugati irányú...

Onnek övni kell a feleségét! Minden család részére legfontosabb...

BÉLHURUT (adott ideges, gümögös, hasmenés) kitűnő gyógyszer...

SZEPESI ÜRÖMBOR (szalma löveg) Széna-sajtót...

R. Lechner és Wilh. Müller. Elismert minőségű fénypérező készülékek...

Krapina-Tóplitz gyógyhely. Lakóhelyét június 1. előtt és szept. 1. után 25% engedmény...

Jelzőlámpákonkat konvertáljuk, földhöz közzel mezei székelyen lévő házakra...

Pénzkölcsönt. Tisztviselőknek, katonatisztéknek és bármely alkalmatossá...

Herkulesfürdő. Ischia, hőviz, rheuma, csonttörések...

Tűzbiztos electroüveg. Luxfer-Prismák megvilágítás...

BÁRTFA-gyógyfürdő. Képzőművészeti tanár, képzőművészeti tanár...

Pénz! földhöz közzel mezei székelyen lévő házakra...

Nagy jövedelemre. Tehetnek szert mindazok, kik a KURUCZ ÚJSÁG...

váltókölcsönt. 4-5 évi törlesztésre. Felvételkor...

SZIVATTYUK MERLEGEK. Minden neme, házi, nyílvános, mezőgazdasági...

GUMMI. Férfiak ingyen kapnak. Annyiszor, amennyi...

WALLA JÓZSEF. Mozaik és cement-áru gyára...

WALLA JÓZSEF. Mozaik és cement-áru gyára. Granit-terazó...

WALLA JÓZSEF. Mozaik és cement-áru gyára. Marvány-mozaik-lapok...

WALLA JÓZSEF. Mozaik és cement-áru gyára. Granit-terazó...

WALLA JÓZSEF. Mozaik és cement-áru gyára. Marvány-mozaik-lapok...

WALLA JÓZSEF. Mozaik és cement-áru gyára. Granit-terazó...

WALLA JÓZSEF. Mozaik és cement-áru gyára. Marvány-mozaik-lapok...

WALLA JÓZSEF. Mozaik és cement-áru gyára. Granit-terazó...

WALLA JÓZSEF. Mozaik és cement-áru gyára. Granit-terazó...

WALLA JÓZSEF. Mozaik és cement-áru gyára. Marvány-mozaik-lapok...

WALLA JÓZSEF. Mozaik és cement-áru gyára. Granit-terazó...

WALLA JÓZSEF. Mozaik és cement-áru gyára. Marvány-mozaik-lapok...

WALLA JÓZSEF. Mozaik és cement-áru gyára. Granit-terazó...

POLOSKA. IRTÁS GÖZZEL JÓTALLASSAL. DITRICHSTEIN KERTESZ 18.

Butor Ehrentreu és Fuchs testvérek. KI AKAR. szőlőmájú és tartós cipő...

A „THE GRESHAM” londoni életbiztosító társaság kimutatása...